

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobce: M. V.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5.8.2015, č.j. „X“, o námitkách proti rozhodnutí o odejmutí invalidního důchodu,

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 5.8.2015, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.5.2015, č. „X“, jímž mu byl dle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odňat invalidní důchod pro nesplňování podmínek stanovených v ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění z důvodu, že jeho pracovní schopnost s ohledem na dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav poklesla pouze o 20 %.

Žalobce v žalobě uvedl, že nesouhlasí se závěry žalobou napadeného rozhodnutí, které se opírají o posudek o invaliditě ze dne 19.5.2015, jenž pro účely posouzení jeho zdravotního stavu nechala vypracovat žalovaná. Namítnul, že závěry posudku ze dne 19.5.2015 jsou v přímém rozporu se zprávou ošetřujícího odborného lékaře. Žalobce

dále uvedl, že ke zlepšení jeho zdravotního stavu nedošlo, je omezen v pracovní činnosti a bolest tlumí medikamenty. Z tohoto důvodu navrhuje napadené rozhodnutí žalované zrušit.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě toliko uvedla, že rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí v dané kauze je posouzení zdravotního stavu žalobce. Žalovaná navrhla, aby soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a v souladu s jeho závěry pak ve věci dle svého uvážení rozhodnul.

Při soudem nařízeném jednání žalobce zopakoval své předchozí námitky. Zdůraznil, že pravá ruka je stále málo pohyblivá, prakticky nic v ní neunese, a pokud má udržet volant, pak musí mít pravou ruku zabandážovanou. Pověřená pracovnice žalované setrvala na svém stanovisku. Připomněla, že je vázána závěry lékařského posudku.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu v následném řízení ve věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že dne 19.5.2015 byl posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně, MUDr. R. S., vypracován posudek o invaliditě žalobce, jehož posudkovým závěrem bylo zařazení zdravotního postižení jmenovaného do kapitoly XV., oddílu B, položky 4, písm. a) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Na základě tohoto posudku vydala Česká správa sociálního zabezpečení dne 29.5.2015 rozhodnutí, jímž žalobci odňala od 10.7.2015 invalidní důchod, neboť jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nesplňoval podmínku poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Po námitkách žalobce proti tomuto rozhodnutí nechala žalovaná dne 28.7.2015 prostřednictvím posudkové lékařky MUDr. D. H. vypracovat další posudek o invaliditě, jehož závěrem bylo zařazení zdravotního postižení jmenovaného do kapitoly XV., oddílu B, položky 6, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, přičemž procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky zvyšuje o 10 %. Celková míra poklesu pracovní schopnosti tedy činí 30 %. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí, jímž námitky žalobce zamítla, neboť dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce nesplňoval podmínku poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění platí, že pokud se zjistí, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

V projednávané věci bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím, že se žalobci odnímá invalidní důchod, neboť dle posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně ze dne 19.5.2015 u něj oproti minulosti dosáhla poklesu pracovní

schopnost toliko o 20 %. Jedním z předpokladů pro nárok na invalidní důchod je totiž existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj činil nejméně 35 %.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékařky MUDr. H., která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „Komise“ nebo „posudková komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, k posouzení zdravotního stavu povolána. Tato komise se sídlem v Ústí nad Labem nově posoudila celkový stav žalobce a také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou Komisí soud zjistil, že jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 2.12.2015. Žalobce byl jednání komise přítomen. Přímo při jednání komise byl rovněž vyšetřen odborným lékařem z oboru ortopedie. Z posudkové dokumentace je patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Dle závěrů posudkové komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce poúrazová deformační arthroza karpu a RC kloubu I. dx. St. p. Sudeckově algoneurodystofii pravého zápěstí. Vyšetřující ortoped hodnotil toto postižení jako lehké funkční postižení se snížením zatížitelnosti pravého zápěstí a s omezením výkonu některých denních aktivit. Na druhou stranu potvrdil, že žalobce je s fixační ortézou pravého zápěstí schopen běžných činností. Z tohoto důvodu Komise užila pro hodnocení postižení zařazení do kapitoly XV., oddílu B, položky 6, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Posudkový závěr Komise vycházel ze zdravotního stavu žalobce a z doložených lékařských zpráv, mezi kterými neshledala Komise rozpory. Komise uvedla, že byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků. Posouzení zdravotního stavu žalobce předchozími lékařskými posudky je v souladu s právními předpisy a nebyly tak shledány medicínské důvody ke změně jejich posudkového závěru. Závěrem komise shrnula, že celková míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 30 %, a proto u žalobce již nejde o žádný stupeň invalidity, tím se komise shoduje s hodnocením posudkové lékařky v námitkovém řízení i s výsledným hodnocením posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení v Děčíně.

Po zhodnocení výše předestřené důkazy, který byl proveden při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení, že posudek ze dne 2.12.2015, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen odborným lékařem – ortopedem. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí přitom shodně jako lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín a lékaře posuzující zdravotní stav žalobkyně v rámci

řízení o námitkách ohledně míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dospěli k závěru, že dosahuje 30 %, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobce není invalidní.

Soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovými závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, když za daného stavu věci neshledal potřebu, aby bylo provedeno další dokazování v podobě vypracování dalšího revizního posudku jinou posudkovou komisí, případně v podobě znaleckého zkoumání zdravotního stavu žalobce. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, přitom koresponduje v ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25.6.2003, č.j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28.8.2003, č.j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12.3.2009, č.j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz). S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, proto dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a nadto se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal při jednání a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 16. května 2016

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová